In pmo dya. non ideo deo preces nostras
porrigim⁹ vt ei nostras indigencias manife
stem⁹ s vt nosipsi psiderem⁹ in his ad diui-
iij num auxilium esse currendum. Tercium
dubium vtrũ aliqua oracio dirigenda sit ad
sanctos in patria Responsio tho. vbi supra
ar. iiij. q sanctis porrigit oracio. Nõ tanq̃
per ipsos implenda que petim⁹ s vt eorum
meritis z precib⁹ oraciones sorciant effectũ
a deo z hoc patet ex modo orandi In eccle
sia. Nam a sancta trinitate petim⁹ vt nostri
misereat Ab aliis autez sanctis quibuscũq̃
petim⁹ vt orent p nobis et idem de angelis
iiij Quartum dubium an homo in oraciõe
debeat petere tpalia Responsio. S. t. vbi s
Ar. vj. q sicut dicit Aug⁹ ad pbaz de oran-
do deo h licet orare qd licet desiderare. tem-
poralia autem licz desiderare Non quidam
principaliter vt in eis finem cõstituam⁹. quia
sic sola eterna querunt. Mathei. vi. primuz
querite regnum dei et hec omnia adicientur
vobis Sed sicut quedaz ad minicula quib⁹
adiuuamur ad tendendum in beatitudinem
inquantum scz per ea sustentat vita corpora
lis z inquantum nobis instrumentaliter de-
seruiunt ad opera virtutum cõcor. hic. s. tho.
inscripto dis. xv. Ray. et hostien. et addũt q
dñs omnia petenda conclusit in septez peti
cionib⁹ de quib⁹ supra scz de oracione do-
minica. Et luce. xi. Restrinxit ad tria scz fidẽ
spem z caritatem. que precipue sunt petẽda
Vñ ait quis ex vobis patrem petit panẽ zc̃
Nunquid lapidẽ dabit illi. aut piscez. nun-
quid p pisce dabit serpentem illi Aut si pe-
cierit ouum nunq̃d porriget illi scorpionem
In pane caritas in pisce fides In ouo spes
v intelligitur Quintum dubium an oracio
debeat esse vocalis. Responsio. S. t. vbi su
pra ar. xij. q duplex est oracio scz cõmunis
et singularis Communis q̃ per ministros ec
clesie in persona tocius deo offert et ideo q
talis oracio innotescat toti pplo p quo offert

q nõ posset fieri nisi esset vocalis. z ideo ra
cionabiliter institutam est vt ministri ecclesie
hmõi oraciones etiam alta voce pnunciant
vt ad noticiaz oim possit peruenire De quo
etiam supra dubio duodecimo cum de horis
canonicis agerem⁹ Oracio vero simplex est
que offert a singulari persona cuiuscunq̃ si-
ue p se siue p alio z de necessitate hmõi ora-
cionis non est q sit vocalis. adiungit tamen
tali oracioni vox triplici racione Primo ad
excitandum interiorem deuocionez q̃ mens
orans eleuat in deum quia per exteriora sig
na siue vocum siue aliorũ mouet mens hois
z sm apprehensionem z sm affectionem Vñ
aug⁹ dicit ad probam q verbis et aliis sig-
nis ad augendum sanctum desiderium nos
excitamur. Et ideo in singularib⁹ oracioni-
bus vtimur vocib⁹ aut singulis vt mens al
cius excitet. Si vero essent tales voces aut
signa per que mens distraheret vel impedi
retur a talib⁹ esset abstinendum. qd cõtingit
in illis quoz mens sine hmõi signis sufficiẽ
ter ad deuocionẽ pata est Vñ psalmista di-
cebat psalmo. Tibi dixit cor meum exquisi
uit te fa. m. Et de anna legit. j. Reg. j. Nõ
loquebat in corde suo. Secundo adiungit
vocalis oracio quasi ad reddicionem debiti
vt scz homo deo seruiat sm totum illud q a
deo hz idest non solum mente z ope s etiam
voce q precipue competit oracioni sm qd ẽ
satisfactoria Vñ osee vltimo omnez aufer ini
quitatez z accipe bonum z reddem⁹ vitulos
labioz nostroz. Tercio adiungit vocal orõ
ex quadam redundancia ab aia In corpus
et ex vehementi affectione sm illud psalmi.
Letatum est cor meum z exultauit in lingua
mea Concordat in his omnibus. S. tho. in
scripto. dis. xv. Sextum dubium an attẽ vi
cio mentis necessaria sit in oracione. Rñsio
S. tho. q cum duplex sit necessarium vnuz
per quod melius peruenit ad finem z sic at-
tencio absolute necessaria est ad oracionem.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-585/0140
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG